

SERRANO MÉNDEZ, Alexis (coord.). *Els Vallmajor de Dosrius, una nissaga entre l'Edat Mitjana i l'Època Contemporània*. Presentació Miquel Àngel MARTÍNEZ CAMARASA. Pròleg Alexis SERRANO. Mataró: Arxiu Comarcal del Maresme- Ajuntament de Dosrius, 2018. Col·lecció documents i estudis maresmencs, 4. 150 pàgs. i ils. [21 x 29,7].

Llibre realitzat en col·laboració, i que tracta una important nissaga establerta a Dosrius. S'aprofundeix en una família pagesa benestant, que va saber conservar el seu patrimoni documental i després el va cedir a l'Arxiu Comarcal del Maresme.

El treball ha estat redactat per: Alexandra CAPDEVILA especialitzada en l'estudi de fonts patrimonials de l'etapa moderna, Enric SUBIÑÀ que coneix en profunditat la història medieval del Maresme, i Josep RAMIS especialista en el Dosrius del s. XIX. Per tant, cadascun s'ha centrat en una etapa històrica. Tanmateix Alexis SERRANO ha perfilat les característiques de la documentació sobre els Vallmajor custodiada a l'Arxiu Comarcal del Maresme.

Enric Subiñà comenta els aspectes medievals. Es va començar a trobar documentació sobre el terme a partir de l'any 963. Sent venut el castell a Gerbert Miró, moment en que va iniciar-se el domini jurisdiccional entorn al territori, format per població dispersa. A la pàgina 14 consta el fogatge de 1515, en el qual apareix per primera vegada el nom dels pobladors, entre els quals hi havia Guillem Vallmajor. Planteja la situació i els mitjans de subsistència al desenvolupar l'agricultura i la ramaderia. Revisa les característiques dels masos i el tipus d'alimentació que portaven a terme els seus habitants. Pel que fa a la família estudiada, la seva referència més antiga és el testament de Joan Vallmajor (1143), cavaller del Sant Sepulcre, i el primer propietari documentat del mas Vallmajor. Reconstrueix la història de la família durant els ss. XIII al XV.

A continuació Alexandra Capdevila Muntadas porta a terme un ampli i aprofundit treball sobre el contexte i la família a l'etapa moderna, que va acompanyat de diversos quadres. Tracta aspectes com la successió en la direcció de l'explotació agrícola, la primogetura i la transmissió patrimonial desigual, així com la política matrimonial que tenia la família, les relacions matrimonials i les xarxes de sociabilitat. Observa els nivells econòmics i culturals de l'esmentada família, el seu patrimoni immobiliari, fins que a principis del s. XX, Joaquim Vallmajor Recoder va haver de dependre's del mas.

Finalment Josep Ramis Nieto comenta l'etapa de 1850 a 1920; se centra en la biografia i els mitjans que tenien Pau Vallmajor i Modolell, i Joaquim Vallmajor Recoder. El segon va desenvolupar una tasca molt diferent a la del seu pare preocupat per mantenir el patrimoni i les terres dels Vallmajor; va promoure tasques per

ÍNDICE HISTÓRICO ESPAÑOL

ISSN: 0537-3522

CEHI- Universitat de Barcelona (juny 2020)

consolidar l'ordre social establert, en consonància amb la classe social a la que pertanyia.

Per tant, la revisió d'aquest fons documental ha permès un apropament als mitjans de vida i costums, juntament amb una reconstrucció dels aspectes propis de la zona, per mitjà d'una família.

IHE

(Secretaria de la revista)

Traducción de la reseña anterior:

Libro realizado en colaboración, que trata sobre una importante saga establecida en Dosrius. Se profundiza en una familia payesa acomodada, que supo conservar su patrimonio documental y después lo cedió al Arxiu Comarcal del Maresme.

El trabajo ha sido redactado por: Alexandra CAPDEVILA especializada en el estudio de fuentes patrimoniales de la etapa moderna, Enric SUBIÑÀ que conoce en profundidad la historia medieval del Maresme, y Josep RAMIS especialista en el Dosrius del s. XIX. Por lo tanto, cada uno se ha centrado en una etapa histórica. Asimismo, Alexis SERRANO ha perfilado las características de la documentación sobre los Vallmajor custodiada en el Arxiu Comarcal del Maresme.

Enric Subiñà comenta los aspectos medievales. Se empezó a encontrar documentación sobre el término a partir del año 963. Se vendió el castillo a Gerber Miró, momento en el que se inició del dominio jurisdiccional sobre el territorio, formado por población dispersa. En la página 14 consta el fogaje o censo de habitantes de 1515, en el cual aparece por primera vez el nombre de los pobladores, entre los cuales se encontraba Guillem Vallmajor. Plantea la situación y los medios de subsistencia al desarrollar la agricultura y la ganadería. Revisa las características de los mansos y el tipo de alimentación que llevaban a cabo sus habitantes. En cuanto a la familia estudiada, su referencia más antigua es el testamento de Joan Vallmajor (1143), caballero del Santo Sepulcro, y el primer propietario documentado del mas Vallmajor. Reconstruye la historia de la familia durante los ss. del XIII al XV.

A continuación, Alexandra Capdevila Muntadas lleva a cabo un amplio y profundo trabajo sobre el contexto y la familia en la etapa moderna, que va acompañado de diversos cuadros. Trata aspectos como la sucesión en la dirección de la explotación agrícola, los primogénitos y la transmisión patrimonial desigual, así como la política matrimonial que tenía la familia, las relaciones matrimoniales y las redes de sociabilidad. Observa los niveles económicos y culturales de la mencionada familia, su patrimonio inmobiliario, hasta que a principios del s. XX, Joaquim Vallmajor Recoder tuvo que desprenderse del manso.

ÍNDICE HISTÓRICO ESPAÑOL

ISSN: 0537-3522

CEHI- Universitat de Barcelona (juny 2020)

Finalmente. Josep Ramis Nieto comenta la etapa de 1850 a 1920; se centra en la biografía y los medios que tenían Pau Vallmajor i Modolell, y Joaquim Vallmajor Recoder. El segundo desarrolló una tarea muy distinta a la de su padre preocupado por mantener el patrimonio y las tierras de los Vallmajor; promovió tareas para consolidar el orden social establecido, en consonancia con la clase social a la que pertenecía.

Por lo tanto, la revisión de este fondo documental ha permitido un acercamiento a los medios de vida y costumbres, junto con una reconstrucción de los aspectos propios de la zona a través de una familia.

IHE
(Secretaria de la revista)